

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus V. De reliqnis ad hunc titulum pertinentibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](#)

ARTICULUS V.

*De reliquis ad hunc titulum pertinen-
tibus.*

589. **P**ræter superius dicta de mutuis petitionibus not. 1. quando dicitur, quod is, qui alterum convenit coram Judice non suo, debeat esse contentus, ut & ipse vicissim conveniri possit; atque adeo proroget jurisdictionem ejusdem, debet intelligi de prorogatione, quæ sit in personas alioquin jurisdictioni non subjectas; sic Maranta de ordin. judicat. p. 4. dist. 6. n. 23. & quia hoc fundatur in dispositione juris civilis, cui non subsunt directè Clerici, ut ostensum est lib. I. tit. 2. accipiendum est de prorogatione jurisdictionis erga personas Laicas, noti autem Ecclesiasticas, ut diximus num. 316. Loquendo autem de causis alioquin Judici non competentibus, communiter distinguitur inter eas, quæ diversæ sunt vel secundum speciem, vel secundum quantitatem; & si diversæ sint secundum speciem, vel secundum quantitatem; & si diversæ sint secundum speciem, non est locus prorogationi, hæc enim ad similia tendit, & quæ sunt in eadem specie subjecta Judici relate ad suos subditos, non merè in abstracto, sed in concreto, ut montium supr. à n. 549. & tenet Durandus l. 2. p. 1. de Reconv. §. Nunc dicamus; secùs, si solum de quantitate; ut si Judex conventionis habeat jurisdictionem limitatam cognoscendi solum de causis non excedentibus 10. aureos, si Reus Actorem reconveniat in majori quantitate; tunc enim censetur prorogata ejus jurisdictione etiam ad istam, quod decisum videtur l. 11. §. 1. ff. de Judic. ibi: sed eis mutua sunt actiones, & alter minorem quantitatem, alter maiorem petat, apud eundem judicem agendum est ei, qui quantitatem minorem petit, ne in potestate calumniosa adversarii meis sit, an apud eundem litigare possim.

590. Not. 2. licet verum sit, quod Judex, qui non potest cognoscere principaliter de causa, propter ejus arduitatem, possit de illa cognoscere incidenter, v. g. de

statu hominis, an sit liber, vel servus? (nam de hoc cognoscere non potest principaliter Judex pedaneus) potest tamen, si incidat in causa, quo agitur principaliter de hereditate, ut dicitur L. 3. C. de Judic. & l. 2. C. de ordin. cognit. non tamen recte sequi, quod, licet Judex reconvocationis non possit cognoscere principaliter de aliqua causa, si quis in ea coram ipso conveniretur, possit tamen in causa reconvocationis, sicut in casu incidentiæ. Discriben est, quia causa reconvocationis non est necessariò connexa cum causa conventionis, sic, ut ista sine illa expediri non possit; secus est in casu incidentiæ.

Not. 3. quod modus procedendi in causa conventionis observandus sit etiam in causa reconvocationis, ut colligitur ex c. Prudentiam 2. h. t. Cum enim Cœlestino III. propositum fuisset, an, si alicui Judici à Papa causa delegata fuerit, remota appellatione, & Reus coram eodem Judice Actorem reconvenierit, causa reconvocationis similitet expediri debeat, remota appellatione, ita ut Actor audiendus non sit, si appellat? affirmativè respondit Cœlestinus III. quia Actoris, & Rei, eadem conditio esse debet, & quomodo sibi justitiā administrari desiderat Actor, ita contentus esse debet, ut justitia erga ipsum administretur. Ex quo communiter deducunt Canonistæ, quod modus procedendi per rescriptum, datus in causa conventionis, intelligatur repetitus in causa reconvocationis; sic Vivianus l. 2. juris Pontif. pag. 46. & alii; quod procedit, sive rescriptum impetratum sit ad instantiam partis, sive motu proprio; cuius ratio sumitur ex textu, quod in hoc Actoris, & Rei pars debeat esse conditio; quarè, si Judex debeat in causa conventionis procedere appellatione remota, vel processu summario, & solum de plano; idem censetur repetitur, ut similitet procedat in causa reconvocationis; id, quod erat iam tradit Lancellottus de Attentat. p. 2. c. 14. limit. 8. n. 53. & alii:

Not. 4. Judicem reconvocationis non posse recusari ab Actore tanquam suspectum. Nam hoc ipso, quod talem Judicem elegerit in causa conventionis, consenserit in eum, consequenter facto demon- stra-

stravit, quod eum non habeat suspicuum; ita Carpzovius p. 1. const. 7. def. 3. quod tamen intellige, servatis causis, in quibus diximus reconventioni non esse locum. Unde not. 5. Actorem, si nolit respondere ad libellum reconventionis legitimè factæ, in eo puniri, ut Reus non teneatur illi respondere ad libellum conventionis, justè illi à Judice negatâ audientiâ, prout colligitur ex c. 1. b. t. junct. gloss. V. respondere; sic Hostiensis in Summa, eod. numer. 4. &c. alii.

§93. Not. 6. si Judex reconventionis propriæ dictæ prius pronuntiaret super causa conventionis, sententiam quidem non fore nullam, Reum tamen posse appellare; sumitur ex L. 1. §. fin. ff. quæ sentent. sine appell. rescind. ibi: *si apud eundem Judicem invicem petamus, si &*

mea & tua petitio sine usuris fuit, & Judex me priorem tibi condemnavit, quo magis tu prior me condemnatum habeas, non est mihi necesse, pro hac causa appellare, quando secundum Sacras constitutiones judicatum à me petere non possis, prinsquam de mea quoque petitione judicetur: Sed magis est, ut appellatio interponatur; in quo tamen textu videtur irreplisse mendum aliquod, ibi: non eß mihi necesse; ubi videtur potius legendum per interrogationem, an eß mihi necesse? cum sequatur responso: magis est ut interponatur appellatio; quod non esset, si sententia non teneret ipsa etiam jure, & appellare consequenter non foret necesse.

